

може да се каже и за интереснитѣ Змѣви Дупки и прочутия Кушъ Бунаръ. Честуването на първитѣ на день „Св. Четирси“ (9-ий Мартъ) днесъ почти съвсѣмъ е прѣнебрегнато и отдавна си е изгубило значението на поклонение. Вече прѣдметъ на любопитство, като игра на природата чрѣзъ геологични прѣврати, Змѣвитѣ Дупки разполагатъ съ дълбоки и широки пещери подъ основитѣ на Синитѣ Камъни. За тѣхнитѣ подземни дължини, сливенци сж запазили доволно фантастични вѣрвания, които напомнятъ разказитѣ за старитѣ лабиринти ¹⁾. Змѣвитѣ Дупки, край посочванитѣ форми на „вкаменени змѣюве“, се обитаватъ още и отъ прилѣпи. Сжщитѣ пещери сж служили и за безопасни скривалища на сливенскитѣ хайдути и стари политически дѣйци. Даже се разправя, че тамъ е живѣлъ прочутиятъ сливенски войвода Злати Кокарджоолу въ края на XVII-я вѣкъ, а и до днесъ посочватъ влажната и тѣсна змѣва келия, дѣто ужъ се е крилъ сливенския владика Серафимъ, прѣди освобождението. Сж ли, обаче, тия дупки прѣдставлявали нѣщо като скити прѣзъ врѣме мѣнастирското минало на Сливенъ, въ каквато смисълъ е останало по прѣдание да се ходи тамъ на „Св. Четириси“, или пъкъ че е имало непосредствено до тѣхъ — „светі мѣста“ — това е проблематично. Споредъ Сырку, тукъ ще е имало (въ самитѣ дупки) отдѣлни „сихистрии“.

Другъ мѣнастирь, принадлежашъ на сливенската „Малка Св. Гора“, е билъ при днешното село Дерменъ-Дере (Гавраилово). При съграждането на тамошната черква, Св. Ар-

¹⁾ Така напр., една свиня, която случайно пада тукъ съ 9 прасета, слѣдъ като се скитала дълго по продълженията на тия дупки, изѣла изъ пѣтя 8-тѣхъ и излѣзла съ 9-то чакъ въ Влашко, и т. н. Народътъ вѣрва, че тия пещери сж палатина Змѣва, за тѣлата на когото той има настрѣхвателни прѣдстави. Споредъ старитѣ сливенци, въ Сливенъ прѣди „първото Московско“ (1829) сж се подвизавали много змѣйове. Баба Цонка, която умрѣ прѣзъ 1893 год. близо на стогодишна възраст, увѣряваше, че самата тя е прислушвала какъ единъ змей „дългътъ, тънъкъ като кросно и съ огнена глава“ се изповѣдвалъ на сестра ѝ въ любовь, кждѣ „голѣмото чумово“ (1812 г.) Тия суевѣрия, очевидно, свързани съ ужаснитѣ по оново врѣме бичове холера и чума, прѣдставяни не инакъ, освѣнъ съ физическа сила като сжщества, криятъ своитѣ корени дълбоко въ митологията на прадѣдитѣ ни.